

788 Srdce Páně, archo spásy

transpozice 4

1. Srd - ce Pá - ně, archo spá - sy, Bůh rád lás - ky světu hlá - sí.

Mi - lost ru - ší dávné vi - ny, slu - žeb - ní - ky mě - ní v sy - ny.

2. Srdce, stánku nové smlouvy,
chráme svatý, opravdový,
bez opony, zdí a dveří
přístupný jsi všem, kdo věří.

3. Lásko v Srdci probodená,
vzkříšená a oslavená,
ač tě zrakem nevidíme,
ránu v Srdci vzývat smíme.

4. V ráně tajemné se skrývá
lásky proud, jenž viny smývá.
Dluhy, v nichž svět naděj ztrácí,
nejvyšší kněz Kristus splácí.

5. Kdo by Pána nemiloval,
jenž se za nás obětoval,
k jeho Srdci pospíchejme,
v něm své strasti ukrývejme.

6. Tvému Srdci dík a sláva,
Pane, kéž znít nepřestává,
s Otcem, Duchem, od nás vděčně
nyní i na věky věčné.

2. Srd-ce, stán-ku no-vé smlouvy, chrá-me sva-tý, opravdo-vý,

bez o-po-ny, zdí a dve-ří pří-stup-ný jsi všem, kdo vě-ří.

3. Lás-ko v Srd-ci probo-de-ná, vzkří-še-ná a o-sla-ve-ná,

ač tě zra-kem ne-vi-dí-me, rá-nu v Srd-ci vzývat smí-me.

4. V rá-ně ta - jem - né se skrý - vá lás - ky proud, jenž vi - ny smý - vá.

Dlu - hy, v nichž svět na děj ztrá - cí, nej - vyš - ší kněz Kristus splá - cí.

5. Kdo by Pá - na ne - mi - lo - val, jenž se za nás o - bě - to - val,

k je - ho Srd - ci po - spíchej - me, v něm své stras - ti u - krývej - me.

6. Tvé-mu Srd - ci dík a slá - va, Pa - ne, kéž znít nepřestá - vá,

s Ot-cem, Duchem, od nás vděč - ně ny - ní i na vě-ky věč - né.